

אליהו ביטון
ט"ז איר תשנ"ח - ב' סיוון תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

**אליהו נולד ב-ט"ז אייר תשנ"ח
(12.5.1999), בעיר ירוחם להוריו רבי ראובן
וסימה שיחיו.**

**נקרא כך ע"ש סבו ר' אליהו דיין זצ"ל.
אליהו הוא בן זקונים במשפחתו, השמיני
מבין שמונה אחים-
דיתי, רחלי, שרוליק, אלעזר, עמנואל,
אלחנן ואלישבע.**

**ראובן וסימה, הוריו של אליהו, נולדו
שניהם במרוקו.
אימו עלתה כשהייתה בת 3, ואביו
כשהיה בן 13.
סימה עסקה שנים רבות בהוראה,
וראובן הוא אברך העוסק גם
בקירוב.**

ילדות

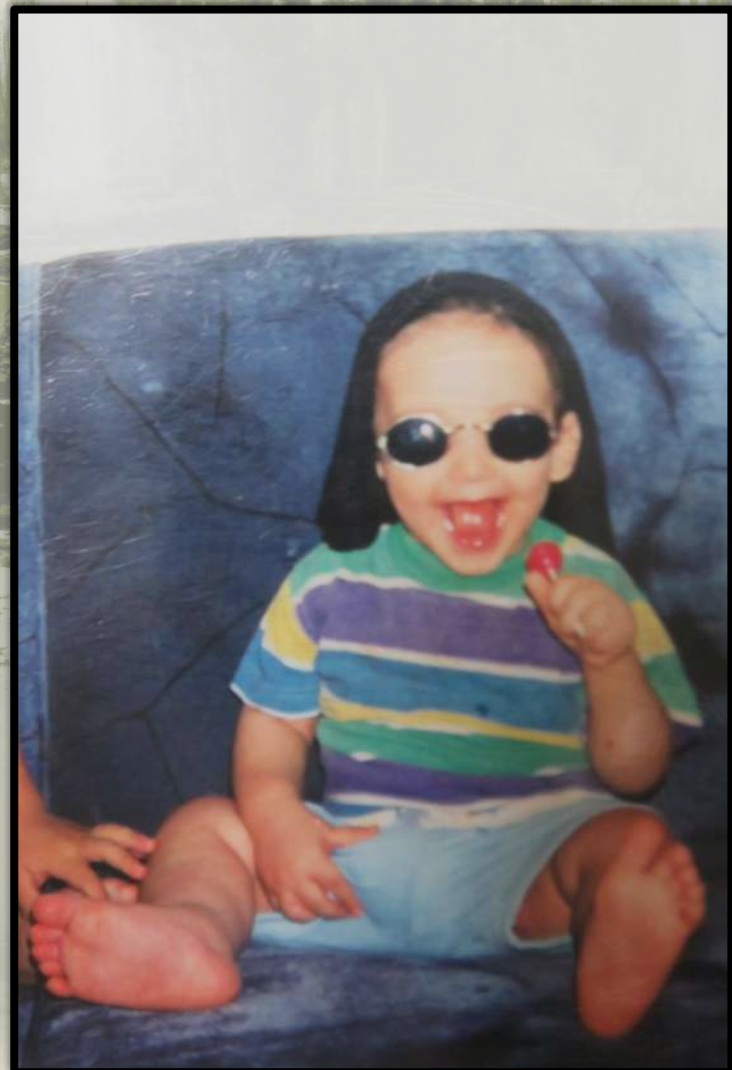
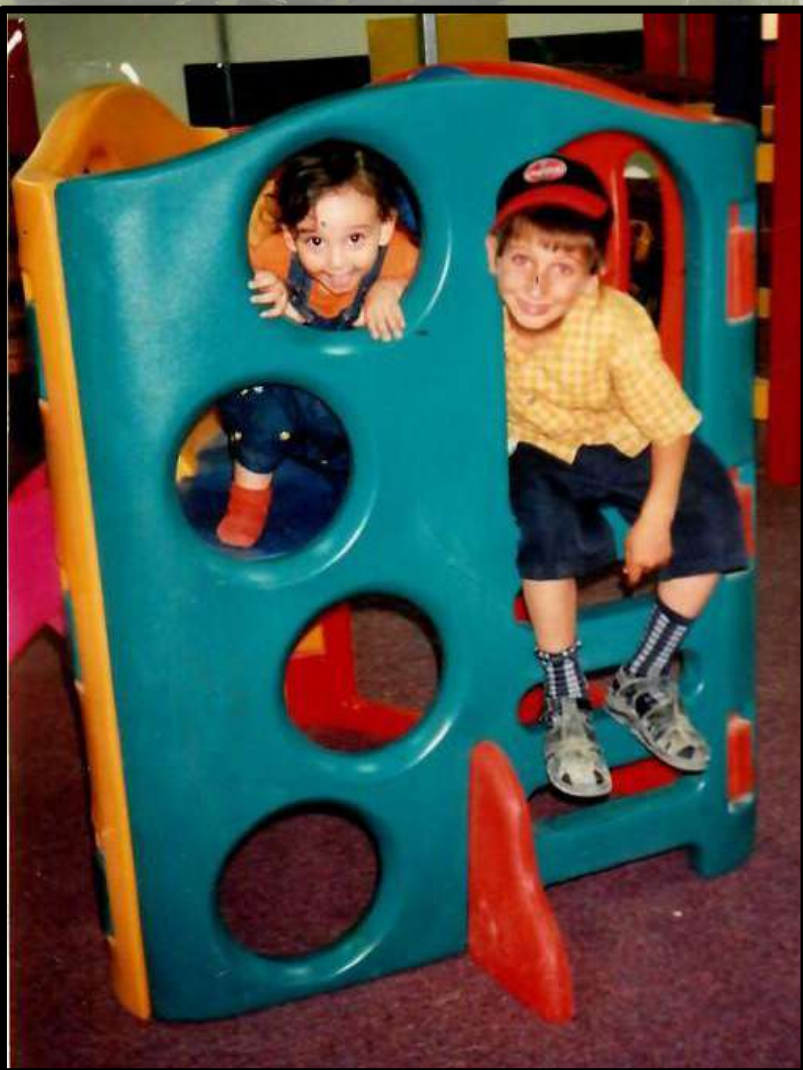

אליהו היה ילד מלא שמחת חיים, חן ומתיקות
וכך נשאר עד יומו האחרון.

**אליהו למד בתלמוד תורה
'מסילה בערבה' שבירוחם.**

**מאז היותו ילד קטן, היה ילד מאד אמיתי.
פיו וליבו היו שווים.
גם כשגדל בלט באמת שלו.**

עם אבא בחלאקה

**אליהו היה אדם מלא
אופטימיות ותקוה.
הוא ידע להנות גם
מהדברים הקטנים
ביותר...
כל רגע במחיצתו היה
חויה של ממש!**

**אליהו בלט במידותיו
הטובות, והצטיין מאוד
בצניעות ובענווה
מיוחדות.**

**כולם מציינים את
חיוכו הביישן ואת כך
שתמיד הלך כשעיניו
למטה.**

**דברים רבים שעשה-
עשה בשקט
ובפשטות, באופן מובן
מאליו והתרחק מאוד
מפרסום.**

**היה לו כח מיוחד של
הזדהות והבנת
רגשותיו של השני,
הבין לליבם של כולם,
ילדים ומבוגרים!!**

**אליהו אהב וחיבב באופן מיוחד את ימי החגים.
הוא היה מאד מחובר לחגים ושאב מהם הרבה
כח.**

**למשל, המיטה של אליהו בסוכה, הוא לא וויתר
עליה אף לילה, ישן שם גם בחום, גם בקור,
ולפעמים גם בגשם.**

**אליהו כיבד מאד כל אחד, וירד לעולמם של
הילדים באופן מעורר השתאות.
היה לו קשר מאד עמוק וחם עם האחיינים,
והוא נהנה לשחק ולהשתעשע איתם במשך
שעות.**

אליהו היה בעל כישרון מוסיקלי.

**השיר האהוב עליו היה-
'רבה רבה רבה הריני מקשר את
עצמי'**

**הוא היה קורא בתורה שהיה
בישיבה קטנה.**

**חברים ובני משפחה אהבו לשתף אותו בחוויות
ובקשיים, וידעו שיקבלו אוזן קשובה ולב מכיל
ומבין.**

**לאליהו היתה רגישות מיוחדת לזולת, היתה לו
בב.**

**הוא מיהר לעזור לפני שהתבקש ותמיד הבחין
בחברים שזקוקים ליותר יחס.**

**היה לו מאוד חשוב שאנשים ירגישו טוב!
והוא העניק באופן טבעי תחושה טובה לכל
סובביו.**

בבר המצווה של אליהו

אליהו עם הוריו

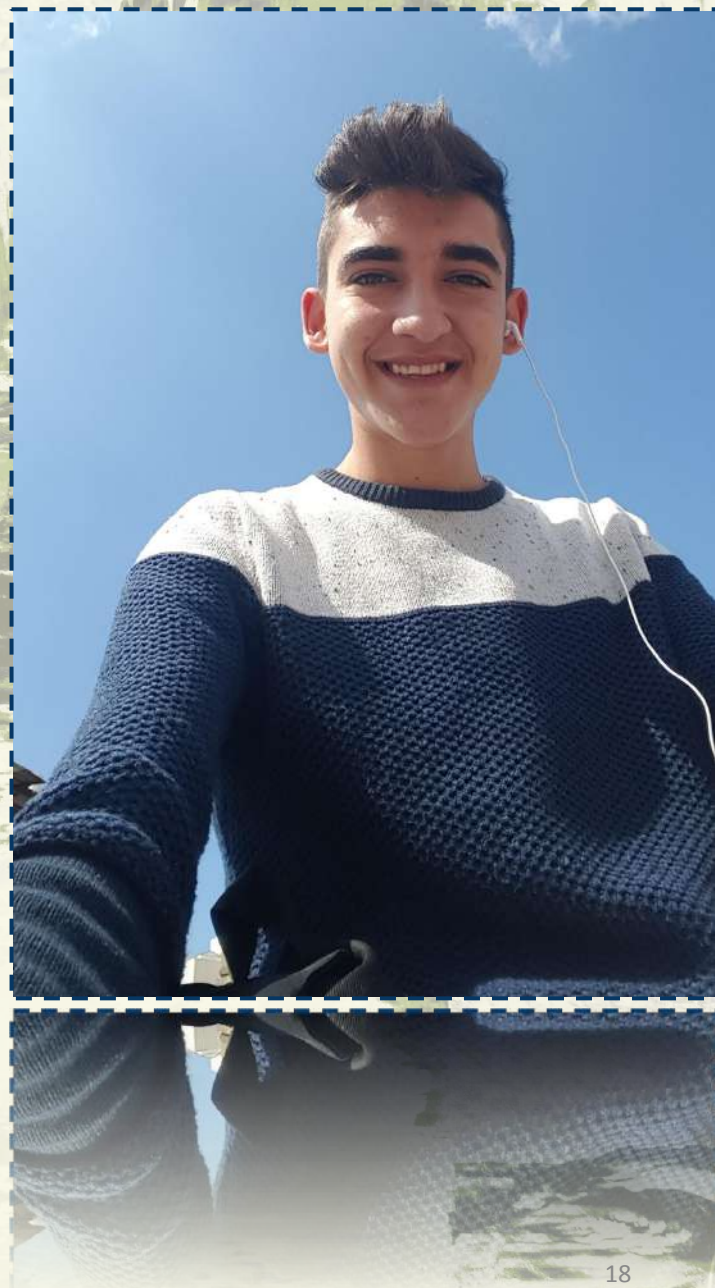
בגרות

אליהו באומן

אליהו בלט במידותיו הטובות, הוא היה צנוע ועניו.
אין אחד שלא הוקסם מחיוכו הביישן.

**אליהו למד בישיבה קטנה בזכרון יעקב
ולאחר כך בישיבה גדולה עטרת הלווים
בפתח תקווה.**

בחלאקה של האחיין
יהודה

שחפי

באירוסין של אחיו
עימנואל והודיה

**"אליהו תמיד דאג לתחושת הביחד והוא
השאיר אותה גם לאחר פטירתו, בכל שנה
באזכרה אנו נפגשים עם התחושה הזו
כשבאים מקרוב ומרחוק, מהארץ ומחו"
ל..." (אופק, חבר)**

**"אליהו היה כולו טוב ולא עשה רע
לאף אדם.
להפך, רק חיפש לעזור לכולם
ולשמח את כולם.
צדיק ואיש חסד גדול"
(שמעון חבר)**

עם החברים בחתונה של חבר

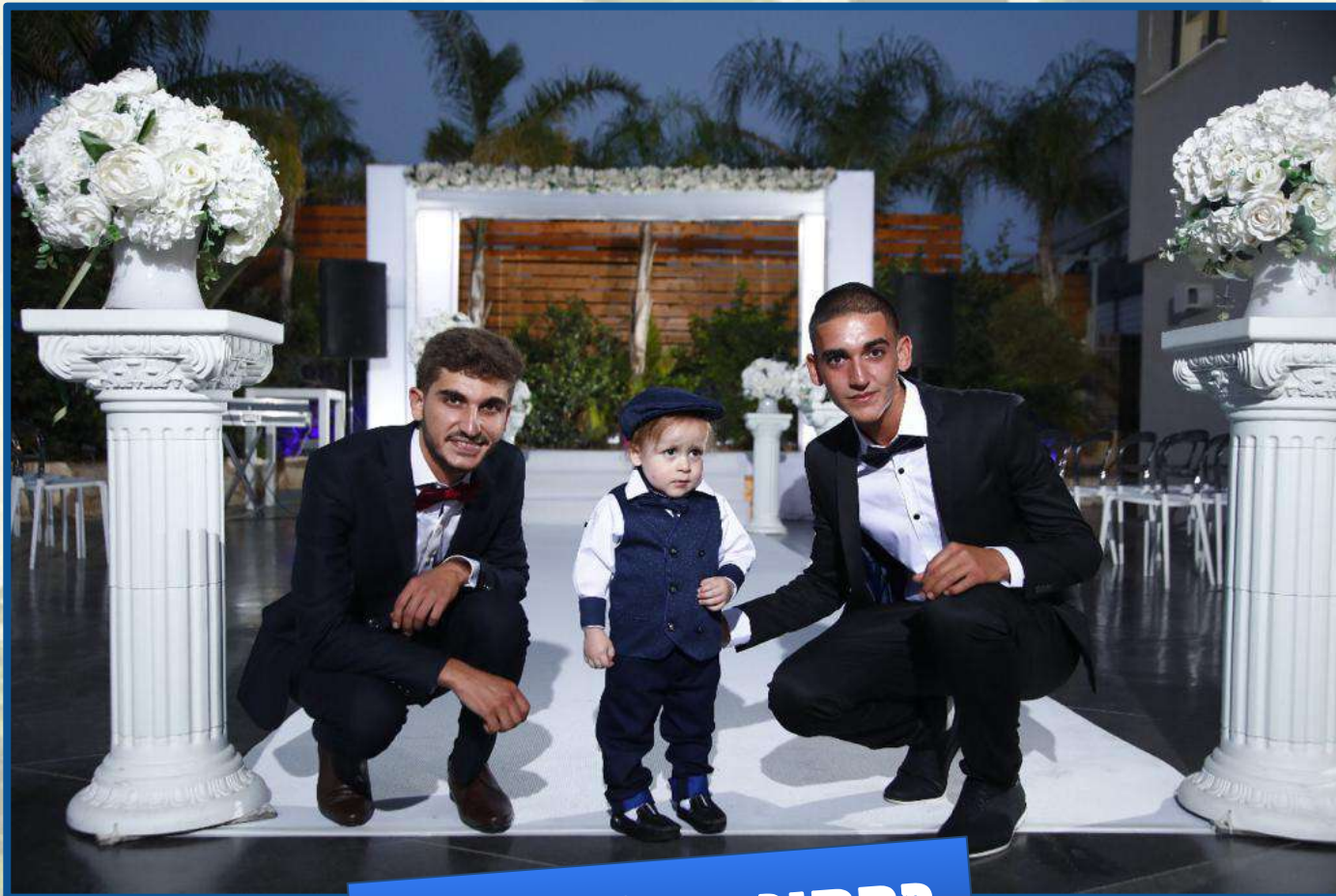
אליהו היה מצחיק ומלא בתקווה ואמונה

בחתונה של אלעזר אחיו ובתיה

בחתונה של עמנואל אחיו והודיה

**בחתונה של עמנואל
אחיו והודיה**

ביומולדת של אלעזר
אחיו

עם המשפחה בשוק

עם סבתא

עם המשפחה בפורים

**"אליהו צ'קוני שלנו היה מורה לחיים
שמלמד אותנו מהי אהבה ללא תנאים,
מהי סבלנות ואיך להעריך באמת כל
מאמץ."
(אמא של אליהו)**

**"אליהו זכה להיפטר בדרך לקיום מצוות כיבוד
הורים.**

**הרה"צ המשגיח ר' דן סגל שליט"א שהיה הסנדק
בבריתו של אליהו מששמע על פטירתו, הביע צער
רב והביא בהתרגשות את דברי השערי תשובה.
"כל העושה מצווה אחת סמוך למיתתו, דומה
שקיים את כל המצוות."
(אבא של אליהו)**

"אליהו היה דוד אהוב במיוחד! ולא רק...
אליהו היה משחק איתנו, קורא איתנו ביחד ספרים,
ממציא לנו שירים, מדמיין איתנו כל מיני דמיונות...
אליהו הצחיק ושעשע אותנו. אני זוכרת שהוא המציא
איתנו שיר חמוד ושרנו אותו כמה פעמים,
ושהוא אהב לקרוא ביחד איתי ספרים, בעיקר כדי
לשמח אותי..."

למדתי ממנו את האהבה לכולם מכל הסוגים
והגוונים, את כיבוד ההורים המיוחד שלו,
הוא כיבד מאוד את סבא וסבתא!
אליהו השאיר הרבה אחדות במשפחה, ועשה הכל
כדי שכולם יהיו שמחים.
בחול המועד פסח האחרון הלכנו לבקר אותו
בהפתעה,
פגשנו אותו בשדה ליד כביש סואן, וכשרצינו לעבור
לצד השני,
הוא העביר אותנו אחד אחד על הידיים והקפיץ אותנו
ומאד נהננו איתו...
אנחנו מאוד מתגעגעים לאליהו ומחכים לפגוש אותו
בקרוב בתחית המתים."
(רותי, אחיינית)

**בחתונה של אלעזר
אחיו ובתיה**

אליהו היה מחובר מאוד לרבי נחמן
מברסלב, הוא נסע לאומן בראש
השנה שבארבעת השנים
האחרונות בחייו.

באומן עם האחים אלחנן
ועמנואל

גיוס

**אליהו ראה את הצבא
כשליחות וכמסירות אמיתית.**

אליהו התגייס לצה"ל ב-

1.12.2016

הוא שירת בחיל הרגלים, בגדוד
"נצח יהודה" של חטיבת "כפיר".

חטיבת כפיר (חטיבה 900) היא חטיבת חיל
רגלים סדירה בצה"ל.

כפיר הינה החטיבה הגדולה מבין חטיבות
החי"ר. החטיבה מורכבת מארבעה גדודים
וסיירת, אשר מתמחים בלוחמה זעירה
ולוחמה בטרור, בדגש על שטחים בנויים
ומורכבים.

החטיבה מתמרנת בכלל הגזרות ובעלת
יכולות ייחודיות ללחימה בטרור.

בחטיבה חובשים כומתה בצבעי הסוואה
(מנומרת) עם סמל חיל הרגלים ונועלים
נעלים אדומות.

חבריו של אליהו סיפרו שמצאו בין חפציו קבלות שהיה מפקיד לצדקה, כל חודש היה נותן 98 ש"ח מעשר ממילגת הצבא שקיבל בסך 980 ש"ח. אליהו הקפיד לעשר את כספו גם במלגה הזעומה שניתנה לו.

**"באחת המשמרות שלו
כשאלוהו עמד במחסום בשיא הקור
אמרתי לו:
קח את המעיל שלי, אני ברכב.
ואלוהו אמר לי:
'עזוב אותך לא צריך
העיקר שלתושבים יהיה טוב...!'"
(עידן, מפקד)**

אליהו היה מאוד מחובר לחבריו
בעיקר בתקופת הצבא.
עד היום חבריו של אליהו שומרים
על קשר עם משפחתו ובאים
לאזכרה.
אליהו היה משמעותי מאוד בשבילם.

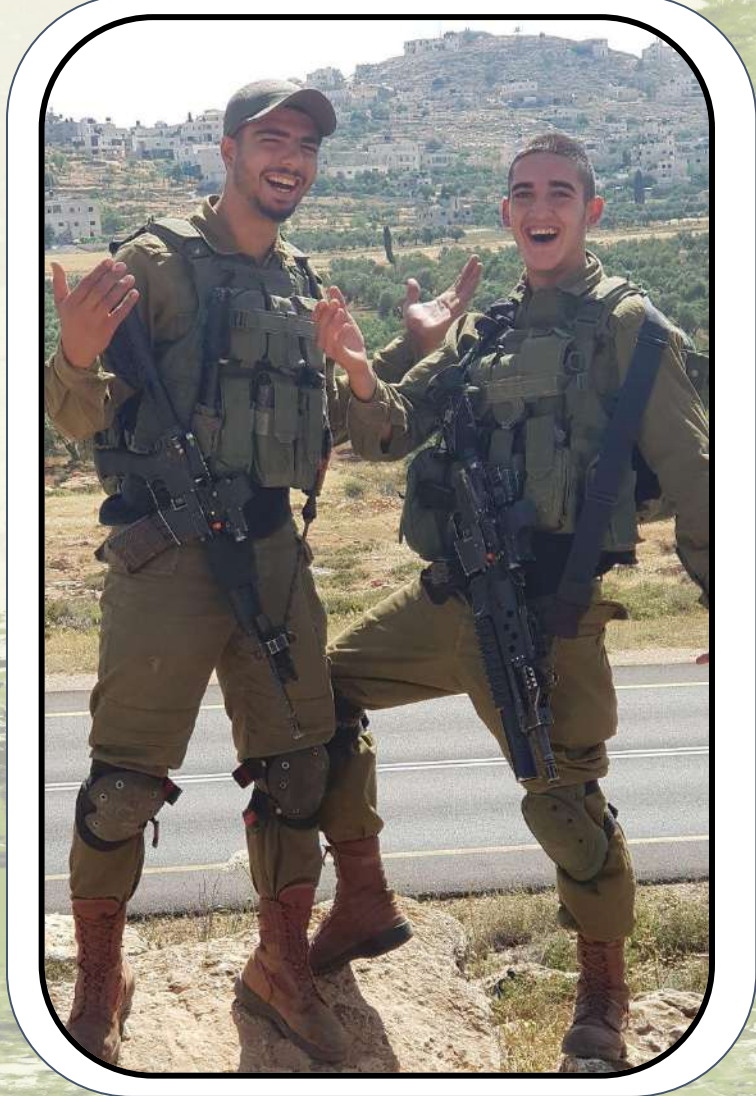

הרב אלקבץ היה מוסר שיעור בספר
טהרת הקודש.

שנתמעטו הלומדים וכמעט שנסגר
השיעור מחוסר עניין, אליהו אזר
מתניו ושיכנע את חבריו להצטרף
לשיעור והתרבו הלומדים בשיעור,
התחזקו וחיזקו את כל בני החבורה
והכל נזקף לזכותו.

בפטירתו נמצא בחיקו ספר טהרת
הקודש שכה התעלה והתחזק ממנו.
כמה חברים סיפרו שבזכותו ממש
קיבלו על עצמם בקביעות ללבוש
טלית קטן. כך בשנותיו המעטות זכה
וזיכה רבים.

נפילה

המעשים הטובים והתכונות הטובות
של אליהו נזכרים ונחרטים לעד...

ביום שלישי ב' בסיוון תשע"ח, נסע אליהו באופנוע
שלו בפעם הראשונה מחוץ עיר, לכיון ירושלים על
מנת לקיים מצוות כיבוד הורים, ולבקר את אביו
שאושפז בבית החולים הדסה עין כרם לטפל
במחלת עור ממנה סבל.
אך לשם לא הספיק להגיע...
ללא שום הסבר, נתקע אליהו בגדר ועף מהאופנוע
כשגופו חטף מכה עזה.
הוא הובהל לבית החולים תל השומר, ולאחר כמה
שעות השיב את נשמתו הזכה והטהורה לבורא
עולם...

**בהספדים ציינו רבנים שאליהו נפטר ביום
המיוחס, שזהו היום שבו אמר ה' לעם ישראל:
"ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש"
(שמות י"ט, ו')**

**אליהו הצטיין מאוד באהבת ישראל,
ולא במקרה יום זה הוא גם יום פטירתו של
רבי ישראל הגר זצוק"ל בעל ה"אהבת
ישראל".**

הכצחה

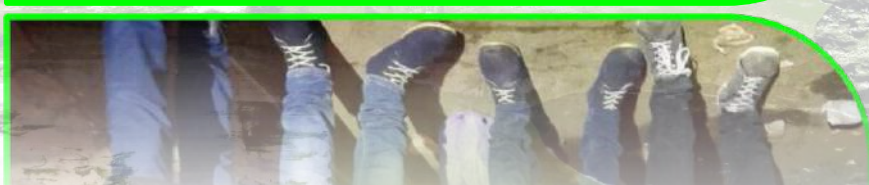

אליהו זכה להיפטר בדרך לקיום מצוות
כיבוד הורים.

הרה"צ המשגיח ר' דן סגל שליט"א שהיה
הסנדק של אליהו, מששמע על פטירתו
הביע צער רב והביא בהתרגשות את דברי
השערי תשובה-

מובא בגמרא: אמר רב יוסי "יהא חלקי
ממתי בדרך מצווה" (שבת ק"ח)
ומפרשים על כך, שהמעלה הגדולה להיות
בדרך לקיום מצווה, היא הרצון והתשוקה
שאהובים מאוד לפני הקב"ה, עוד יותר
מעשיית המצווה.

היה זה כה אופיני לאליהו שבלט בכח
הרצון המיוחד שלו, ובשאיפותיו הטהורות.

**חבריו מספרים
על שיחות
רבות ועמוקות
שהיו להם עם
אליהו בהן הוא
הביע את רצונו
ללמוד תורה
וביטא את
שאיפותיו
להתקרב
להקב"ה
ולהתעלות
בעבודת ה'.**

"ראש ישיבת אור החיים, ר' ראובן אלבז
שליט'א הגיע לניחום אבלים בימי השבעה
ואמר: "אליהו בטל בפטירתו גזירה קשה
שנגזרה על עם ישראל.

**בטוחני שהנשמה שלו היתה של אחד
מהצדיקים!**

היו הרבה סיפורים בעמ'י ששאלו את
הצדיקים אם הם מוכנים למסור נפש כדי
לבטל את הגזירה, ולא כולם הסכימו...
וברור, ללא צל של ספק שמשמיים שאלו
את נשמתו של אליהו, האם היא מוכנה
למסור את עצמה בכדי **לבטל גזירה קשה**
מעמ'י, ואליהו הסכים!"

אליהו השאיר אחריו שובל ארוך של בני
אדם משפחה וחברים שעצובים בלעדיו,
הוא פשוט חסר..."
(אלחנן, אח)

**הרבה חברים של אליהו התחזקו
והתחילו להניח תפילין לאחר
פטירתו.**

**את התפילין של אליהו הקדישו
לגמ"ח תפילין.**

בהלוויתו רווית הכאב, השתתפו אלפי
אנשים למרות העיתוי והשעה
המאוחרת.

אנשים רבים ציינו את התחושה
המיוחדת שהייתה בהלוויה.

 "אהבת הבריות של אליהו, הורגשה
בלויה!

היה זה בערב חג השבועות ואנו
חשנו כבמעמד קבלת התורה -
'כאיש אחד בלב אחד'.

מכל הסוגים והגוונים הגיעו כולם
ללוות את אליהו, ולצד הכאב וההלם
חשנו תחושת רוממות מיוחדת"
(חברים)

איך ממשיכים הלאה?

אין דאס איז נישט גאנץ פארשטאנען

אחת הדרכים שנתנו למשפחתו של אליהו את הכוח להמשיך הלאה לאחר האסון הנורא הייתה עשייה מרובה ומגוונת לעילוי נשמתו.

נוסף על כך, האמונה כי אליהו היה רוצה בכל מאודו שמשפחתו ימשיכו את חייהם מתוך שמחה, נתנה גם היא את הכח.

הראיה של משפחתו את הסתלקותו המוקדמת מאוד של אליהו כגזירה משמיים כמובן מקלה גם היא על הכאב הנורא.

דרכי הנצחה

משפחתו של אליהו הנציח אותו בכמה
אופנים-

הם ערכו אלבום לעילוי נשמתו,

ערכו הכנסת ספר תורה,

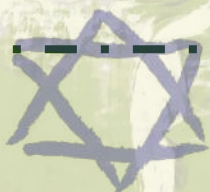
לימודי משניות,

גמח"ים,

ואף מבצעים לילדים עם הגרלות

ופרסים (כמו קריאת תהילים בשבת)

אפילו חבר של אליהו קרא לבנו על שמו
של אליהו.

לאחר
הנפילה
הועלה אליהו
לדרגת סמל
ראשון

אליהו הובא למנוחות
בבית העלמין בגבעת
שאול שבירושלים

מקום מנוחתו- בית העלמין
האזרחי גבעת שאול- הר
המנוחות
אזור: דרום עדה מערבית
חלקה: 1 שורה 30 קבר: 6

“גדל בשם
טוב ונפטר
בשם טוב מן
העולם אשרי
נצרי עדותיו
בכל לב
יִדְרְשׁוּהוּ”

ת.נ.צ.ב.ה

מכתבים

בבואי לכתוב על בני מחמדי אליהו ז"ל אשר בזכרי אותו
תדמע עיני ויבכה לבבי נער חמד אשר נקטף באיבו בפריחתו
ובתוך כדי עבודתו והתקדמותו בעבודת ה'...
אצל אליהו ז"ל רב היה הנסתר על הגלוי, כל מעשיו היו בסתר
ובשקט בצנעה, ובבריחה מכל זרקורי אור...
ליבו לב זהב, אהב לעזור לכל הסובבים בפשטות ובטבעיות
בלי לעשות עסק מעצמו וממעשיו.

כל מעשיו הטובים היו בפשטות ובביישנות בעדינות נפש
ובאצילות וכל מידותיו ותכונותיו היו אצלו בטבע, ולכן פעמים
רבות שעזר ומסר נפשו לאחרים ולא החזיק בזה טובה
לעצמו... היה רגיש מאוד לזולת ותמיד שם לב לדברים
שאחרים לא שמו ליבם אליהם...

בתקופת לימודיו בישיבה בזכרון יעקב היה בן עליה של
ממש... גם בדרכו שהחל לשרת את עם ישראל בשירותו
בנצח יהודה ראה בכך שליחות קדש וכל חבריו העידו על כך
שכל מעשיו היו במחשבה ובדעה, ברצינות ובאחריות, וכל
משימה שהוטלה עליו היו יכולים לסמוך עליו שיעשה אותה
בשלמות כיון שהחשיב את מעשיו להיותם בדרך עלייתו
בעבודת ה'.. שם גם התחזק וחיזק את חבריו.

...

לא זכינו שימשיך להיות איתנו וכנראה שהשלים את שליחותו
בעולם הזה ועלה להתעלות בעולם שכולו טוב להיות בחיק
הצדיקים אבותיו הקדושים, זכרוננו לא מש ולא ימוש מנגד עיני
עד הקיצו בשמחה בתחיית המתים בביאת אליהו הנביא
ומשיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

(אבא שליט"א)

"...שני רגשות גדולים עומדים בליבי מצד אחד חיל ורעדה
יאחז אותנו לבוא ולספר על מעשיו שנעשו בצנעה הרי זה
לא חפצו ורצונו ומי ישמע צעקתו האילמת ממרומים... לא
ולא! אל תכתבי מאומה ואל תספרי שום דבר עלי, זאת לא
היתה צוואת חיי, אלא להפך- הצנע לכת בכל מעשה
ומעשה.

ומצד שני יש מחשבה הפוכה.

היום אנו מסתפקים בשתיקה, ובהזכרת שמו ומעשיו כדי
לזכור וללמוד ממעשיו. אבל ברבות הימים שגרת החיים
עושה את שלה והשכחה גוברת ומי ילמד לנו ולבנינו את
מעשיו ודמותו ואז נבכה ונצטער ונאמר בנוחם "גזרה על
המת שישתכח מן הלב"

אמנם כפי שנאמר בהתחלה יש הספד ויש בכי, ואסור לנו
לעשות נגד רצונו ולפרסם מעשיו אבל יש בכי שלנו מה
שחסרנו.

ויש לנו הרבה לבכות ולצעוק מקירות ליבנו, צר לנו עליך
יקירנו, נעמת לנו מאוד, נעימות של טוהר, נעימות של
שמחה והומור, נעימות של ידידות וחבר טוב, נעימות של
אח אוהב ומלמד, נעימות של כיבוד הורים ברמה גבוהה
ואת כל זאת אבדנו וחסרנו...

ועל כן אזרתי אומץ וקולמוס ביד נטלתי ועל גבי נצח
רשמתי תולדותיו ומעשיו ולמען יהיו לנו לימים רבים למען
נלמד ממעשיו הצנועים ואשא כפי למרומים בתפילה שלא
תצא תקלה מתחת ידי ויפיק תועלת לכולנו ויהיה זאת
לעילוי נשמתו.

..הוא חש אהבה עזה כלפי כל אדם מישראל, בהארט
פנים, סבר פנים יפות וביחס נלבב לכל אחד.
כשהיה יוצא לחופשה היה עובר דרך גאולה וקונה
מטעמים לכבוד שבת אך לא הסתפק בקניה רק לעצמו,
תמיד קנה גם לאמא ולחבריו....
ובצבא קיבל כל חייל חדש ונתן לו הרגשה של שייכות ודאג
לכל מחסורו...

יום נהג אליהו להתקשר פעמיים ביום ולשאול בשלום
ההורים ולשתף אותם בחוויותיו בישיבה, תמיד שאל את
אמא אם אצלה הכל כשורה, בימי שישי היה עוזר מאוד
בבית בכל תחום, תמיד ידע להתאים את עצמו... ואם אמא
היתה מכינה כמה סוגים היה "כועס" כדי שאמא לא תטרח
יתר על המידה.

...בברית שלו הגיע לירוחם הרב המיוחד ר' דן סגל שליט"
א הרב הצדיק ברך- אתם תרוו הרבה נחת ממנו, אני
יודעת כי אין לנו השגה בדברי צדיקים, דבריהם חיים
וקיימים ופועלים לא רק בעולמינו אלא לנצח. לפיכך אני גם
בטוחה ששם בגנזי מרומים נמצא אליהו ורווים ממנו נחת,
ואני תמיד מתפללת שהלואי ונתאמץ גם אנו לעשות כל
מה שאנו מסוגלים כפי שאליהו התאמץ ורצה והלואי שגם
מאיתנו ירוו שם במרומים הרבה נחת...."

(אמא תחי')

"כל מהותו של אליהו היתה חיות ושמחה, שגם בתוך הכאב העמוק והגעגוע הצורב, הזכרונות שנשארו ממנו הם מתוקים ומלאי שמחה!

אליהו היה בשבילי האח הקטן והמתוק, אך יחד עם זה, גדול. גדול מהחיים וענק ברוחו!
אליהו היה אדם מלא רגש!! בכל דבר שעשה הכניס את ליבו ונשמתו.

כשעזר, עשה זאת מכל הלב, כששר, שר עם כל הנשמה... בלט ברגישותו לצרכי הזולת ולרגשותיהם, היה אוזן קשבת, העניק ונתן ברוחב לב.

הצטיין באהבת ישראל ואהב כל אחד, בלי הבדלי גיל ומעמד. אליהו היה אדם שמח ומשמח! לכל מקום שהגיע הביא איתו את רוחו השמחה. ובחן המיוחד שלו, שימח כל אחד- קטן כגדול. הוא היה ה'תבלין' שלנו והשיחות והמפגשים איתו היו מלאי שמחה וצחוק...

אליהו זוכה לקדש את שם ה' בעולם גם לאחר פטירתו. במלאת שנתיים לפטירתו הגיעו עשרות חברים ובני משפחה. וספרו שעד עכשיו הם ממשיכים להתחזק לעילוי נשמתו, ומרגישים באופן מיוחד את אליהו מלווה אותם ונותן להם כח. אליהו עזב את העולם אך רוחו נשארה איתנו.

וכמו בחייו, גם עכשיו אנו מרגישים את הרצון שלו- שנמשיך לחיות ולשמוח. ואת הרצון הזה, יחד עם האמת ואהבת הבריות שלו, אנו מתפללים לקחת ממנו, ולהמשיך לחיות, ולעבוד את ה' בשמחה כרצונו."

(דיתי, אחות)

"לארח את אליהו זו היתה חוויה לכל המשפחה. מיד כשהגיע הפשיל שרוולים ומתוך שמחה ונגינה הושיט עזרה גם כשהיה עייף ומותש. גם לילדים חילק ממתקים בשפע ובנדיבות ולמבוגרים פירגן פיצוחים. אף חבריו מספרים שהיה נושא עמם בעול גם כשאפסו הכוחות היה נושא את התיק בנוסף לתיקו כדי להקל מהחבר את סיבלו.

"ודובר אמת בלבבו" - היה מאוד אמיתי כשאמר אמר את מה שבלבו ובמקרה שהדברים היו עלולים לפגוע באחרים נמנע מלדבר.

"לא רגל על לשונו" - נזהר מאד שלא לדבר לשון הרע ורכילות, ידע לשמור סוד והיתה לו רגישות גבוהה שלא לדבר על השני

"לא עשה לרעהו רעה" - כולם זוכרים את אליהו רק לטובה (אליהו בגימטריא = לטובה) הוא נהג כבוד בשני, פירגן ונתן משלו בשמחה.

"וחרפה לא נשא על קרובו" - לא שמר אף פעם טינה בלב גם שקרה משהו החליק וזרם הלאה כאילו כלום לא ארע. "נבזה בעיניו נמאס" - עם כל התכונות והמעשים הטובים לא התגאה בהם ולא החזיק טובה לעצמו אלא להיפך נבזה הוא בעיניו ונמאס.

"ואת יראי ה' יכבד" - כיבד מאוד את התורה ואת לומדיה.
"נשבע להרע ולא ימיר" - אם הבטיח לעזור לאחרים
אפילו אם זה היה גורם רע לעצמו, לא ימיר - לא חזר בו
ממה שהבטיח, קיים ועשה בשמחה.
"כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלא
לא ימוט לעולם" - כיון שעשה את כל המעשים הטובים
שהזכרנו לא ימוט לעולם – אף פעם ואפילו במותו לא
ימוט אלא תשכון נפשו במקום כבוד.

תולדותיהם של צדיקים אלו מעשים טובים.
המעשים הטובים והתכונות הטובות של אליהו נזכרים
ונחרטים לעד ולא ימוטו.
לנו הם לדוגמא לסמל ולמופת. ולאליהו שתשכון נפשו
במקום המכובד והראוי לה.
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים."
(רחלי, אחות)

"אליהו בשבילי זה האח הקטן שאני מאוד
אוהב ומוכן לעשות הכל בשבילו והוא היה
עושה אותו דבר בשבילי...
לקחתי ממנו את השמחת חיים והאופטימיות
שלו.
חסר לי מאוד השיחות וידאו איתו, ה"סתלבט"
שהיינו עושים ביחד כל הזמן,
חסר לי עולם ומלואו בלי האח הזה!
הרבה אנשים כואבים את לכתו כל כך מהר...
מה שהיה מיוחד בו- זה החיוך שלו, האהבה
למשפחה, העזרה לאמא ואבא שזה היה
באמת משהו מיוחד שלא רואים אצל כל אחד!"
(שרוליק, אח)

"אליהו היה בשבילי אח יקר וחבר אמיץ.
היה מיוחד מאד בכיבוד ההורים שלו. בשמחת חיים,
בהסתפקות במועט ובהמון רגש.
בחרתי להתייחס לנקודה זו של הרגש שהייתה מאוד
מיוחדת ויחודית אצל אליהו ז"ל. אני זוכר שנסענו לאומן
בראש השנה.

כל דבר שהיה קשור לקדושה היה מאד חשוב עבורו,
והוא לא פספס שום דבר מסדר היום.
אליהו היה מחובר לנשמה שלו באופן מיוחד, הרבה
יותר מלכל דבר אחר.
אף פעם הוא לא ויתר על השירה שהיינו מתאספים
ושרים, אצל המשפיע מוטא פרנק.
היינו הולכים לשיר שם שירי נשמה ואני זוכר לאיזה
התרוממות הנפש אליהו הגיע שם עד כדי בכי...
ואף בלויה התנגן לי שיר שהיה כל כך אופייני לו, "רבה
רבה הריני מקשר את עצמי..." השיר שאליהו הכי
אהב...

אליהו השאיר לנו המון דברים טובים!
אחד מהם, זהו הענין של ההתחזקות בעבודת ה'.
זה משהו שתמיד בלט אצל אליהו, הרצון להשתנות
ולהתחזק.

וניתן לראות זאת אצל חבריו, כמה התחזקו מאז
פטירתו בקיום המצוות, ובלימוד לעילוי נשמתו.

אליהו לימד אותנו מהו כיבוד הורים אמיתי.
פגשתי אותו כשלושה שבועות לפני פטירתו, והשיחה
היתה סביב כיבוד ההורים שלו,
כל מה שהעסיק אותו היה "מי ידאג לאמא בזמן שאני
בצבא"...

אחד מהדברים המיוחדים אצלו היה השקט שבו הוא
עשה את הדברים, מתחת לפני השטח בלי לבלוט.
זזה לא שאלהו לא היה דומיננטי ובולט, אבל הוא ידע
לעשות את הדברים בלי להחצין כלום.
הוא ידע לעשות רק טוב! ובשקט... העיקר שלא ירגישו
שהוא הטריח מישהו.
זזה משהו שאני לוקח איתי ממנו.

זכורה לי במיוחד תקופת הבחרות שלו כשלמד בישיבה
קטנה לידי, והיה מגיע לבקר אותי על בסיס יומי...
היה זה עונג עבורי, לראות אותו הופך מילד לבחור
ולשוחח איתו שיחות עמוקות ומיוחדות באותה תקופה
משמעותית.

אליהו היה סמל לשמחת חיים ואהבת חיים.
בפטירתו, הוא השאיר והרבה בעולם אהבת חיים.
(אלעזר, אח)

"הקב"ה עד היום אהבתי אותך!

והיום אחרי שנתת לי את אחי הקטן והמיוחד הזה ל 20 שנה אני אוהב אותך הרבה יותר! ומודה לך על כל שניה שזכיתי להיות איתו.

אליהו היה בשבילי אח קטן ולא רק...

מה שהיה מאוד מיוחד באליהו זה הבגרות והשמחת חיים שלו, הכבוד והאמת שלו.

הוא היה תמיד מאוד שמח והאיר פנים למרות שעבר דברים קשים בחיים אבל הוא זרם עם זה והתמודד. אליהו היה אדם מאוד ישר וטהור לב, תמיד היה אומר את האמת. היה לו כבוד לכל אדם שמבוגר ממנו, תמיד ידע לכבד את כל הסובבים אותו.

פגשתי את אחד החברים שלו מהישיבה והוא סיפר לי כמה שכולם היו מתפעלים מאליהו ומאיך שהוא היה מכבד את הרבנים ואת החברים, מה שלא ראו אצל אחרים בגיל שלו...

כיבוד ההורים שלו היה יוצא מן הכלל! הוא עזר הרבה ודאג מאוד לאבא ואמא. תמיד התקשר לשאול בשלומם, ונתן את כל כולו למען בריאותם.

אפילו דרכו האחרונה היתה לביקור אצל אבא בבית חולים...

אליהו היה גר אצלי תקופה והוא היה כמו בן, חבר טוב- הכל ביחד... תמיד כשהיה בסביבה היה כיף! הוא היה עוזר מסדר ומנקה, והכל- עם החיוך הנצחי שעל פניו.

כשהיה בדרכו לבית, תמיד התקשר לשאול אם אני רוצה
משהו לאכול...

וכשהייתי חוזר מאוחר חיכה לי עם ארוחה חמה וטעימה!
כשתמיד ידע לקלוע לטעם שלי!

"צר לי עליך אחי... נעמת לי מאד, נפלאה אהבתך אלי"
אליהו שלי, אחי הקטן שתמיד 'שמרתי' עליו אבל הוא זה
ש'שמר' עלי. לעולם לא אשכח את אהבתו אלי!!!

אליהו מאוד חסר לי! חסר לי לראות אותו גדל, לראות
אותו משתחרר מהצבא- שהוא מאוד חיכה לזה.
חסר לי מאד בראש השנה, באומן, אצל רבנו, כל השנים
היינו שם ביחד, ופתאום, להיות שם בלעדיו, זה ממש
שונה ומוזר...

חסר לי שהוא לא מכיר את הילדים שלי, במיוחד את
אליה, שנולד לאחר פטירתו...
ושהוא לא רואה אותם גדלים אני בטוח שהוא היה מאד
אוהב אותם ושמח בהם!

אליהו השאיר בעולם הרבה חיוך, אהבת חינם, והרבה
שלום הוא היה אוהב שלום ורודף שלום. כל כולו היה
עמוד של חסד.

הגעגוע אליו רק גובר. בטוחני שנתראה, בעולם הזה או
בעולם הבא, אבל בינתיים זה קשה מאד ומה שמחזיק
אותנו זה רק האמונה...

(עמנואל, אח)

"אליהו היה בשבילי הגיס הקטן, מהיום הראשון שנכנסתי
למשפחה קלטתי את אליהו, הוא היה מאוד דומיננטי והיו לו
עיניים מיוחדות.

העיניים שלו היו כמו שני פרוז'קטורים ורואים את זה
בתמונות מגיל 0 עד גיל 20...

הוא תמיד הקרין שמחה בבית!

גם בשבעה בתוך האבל נזכרנו בכל מיני אמירות של אליהו
וכל מיני סיטואציות שהיו איתו וזה העלה חיוך על פנינו
למרות הצער הגדול...

היה בו שילוב מיוחד של שובבות ומרץ חן ומתיקות.
לא היה מישהו במשפחה שלא אהב אותו.

היתה לו נפש מאוד עשירה- זה התבטא בשירה של שירי
רגש ופיוטים. הוא סיפר לי שבשמירות הארוכות בצבא הוא
היה יושב עם חברים ושר איתם פיוטים...

בשבת האחרונה שהוא היה אצלנו בבית, שבועיים וחצי לפני
פטירתו הוא ישב איתנו במשך זמן רב ושר פיוטים.

ראיתי את הערגה והכיסופים שיש לו למילים
השירה מאוד ליוותה אותו כל חייו.

ידוע מהגאון מוילנא שהמקום אחרי התורה זה עולם השירה
כמו שמקובלנו מדוד המלך שהקב"ה אמר עליו "הבוחר
בשירי זמרה"

זה מראה על העומק הפנימי של אליהו, על נפשו העמוקה
ועל החיבור שלו לטוב.

(אבנר, גיס)

דברי סיכום

דבר הסטודנטית:

הללויה לוי- אוכל לומר שעברתי מסע. הדרך להכיר את אליהו ז"ל, את אישיותו המיוחדת, הקורנת והצנועה, את משפחתו המדהימה שמעריכה אותו כל כך... והדברים הרבים שהם עושים לעילוי נשמתו.. כל אלו היוו בעבורי מסע. מסע בו למדתי מהו כיבוד הורים, מהן מסירות ואהבה. תודה על הזכות לקחת חלק בפרויקט ההנצחה המדהים הזה. מאחלת לעצמי ולכולנו שנלמד מתכונותיו הזוהרות של אליהו. יהי זכרו ברוך.

דבר התלמידות:

לינוי מויאל- למדתי בעקבות העבודה הזאת שאין דבר יותר חשוב מכיבוד הורים, למדתי עוד להכיר בטוב ולהגיד תודה על מה שיש לך ובעיקר להיות בן אדם טוב לכולם.

לינוי כהן- מאוד שמחתי לעשות את העבודה על אליהו וללמוד על חייו מלאי העשייה והפעילות למען האחר. שמחתי ללמוד על אדם מדהים ומלא בטוב. נהייתי בעיקר לשמוע על קורות חייו מאחותו ולסכם את דבריה:).

שובל פרדה- עברתי תהליך בזכות העבודה הזאת. למדתי מה זה הכרת הטוב, עשיית מצוות בחיים האמיתיים. לקחתי על עצמי להשתדל לכבד את הוריי ולעזור לכל אדם שצריך עזרה.